

KUN ÁKOS VICCGYŰJTEMÉNYÉBŐL

AZ ÉLET CÉLJA SEMMI MÁS, MINT JÓ EVÉS ÉS JÓ IVÁS

Az ínyenc házaspár elmegy az újonnan nyílt japán étterembe.

Aperitifnek szakét rendelnek, majd szinte az egész étlapot végigkóstolják. Miután minden nagyon ízlik, odahívják az asztalhoz a szakácsot, s a férfi évődve kérdezi tőle:

– Remélem a mi vacsoránk kedvéért nem kellett kioltani egy-két szerencsétlen kóbor kutya életét?

– Dehogyan, uram – feleli a szakács. – Ezeket a kutyákat már döglötten találtuk.

*

Kovács bécsi szeletet rendel egy vendéglőben, de nagyon nagy az adag, a felét sem tudja megenni, s a maradékot szeretné hazavinni. De kínos a dolog, ezért azt mondja a pincérnek:

– Legyen szíves ezt a kis húst becsomagolni, hazaviszem a macskámnak.

A pincér térül-fordul, már hozza is a csomagot, s azt mondja:

– Azt hiszem, meg lesz elégedve a cica. Hozzácsomagoltam neki egy döglött egeret is.

*

Egy texasi vendéglős ezt a feliratot tette ki a bejárat fölé:

„Ha meg van elégedve az éttermemmel, térjen vissza! Ha nincs, tréfálja meg az ismerőseit, és küldje ide őket!”

*

Aranyláncos újgazdagok zajosan szórakoznak, megbotránkoztatóan viselkednek egy étteremben. Egyszer csak egyikük odakiált a pincérnek:

– Hé, pincér, hol van itt a klotyó?

– Menjen csak előre, aztán forduljon jobbra, ott talál egy ajtót. Arra ki van írva, hogy „Urak”, de ne törődjön vele, lépjen csak be nyugodtan.

*

Egy pályát tévesztett pincér zöngeménye:

Romlott volt a pudig,

Forgalmas a budink.

*

Az éttermi vendégre rájön a hasmenés. Kirohan, de a WC foglalt.

Belülről nyögések hallatszanak. A vendég dörömböl, és kiáltozni kezd:

– Engedjen be, mert becsinálok!

– De jó magának...

*

Az enyhén spicces vendég magához inti a pincért.

– Azt hiszem, egy kicsit sokat ittam. Hozzon valamit, amitől kijózanodom.

– Igen, uram – feleli a pincér. – Mindjárt hozom a számlát.

*

Egy pasas bemegy az éjszakai lokálba, és megkérdi:

– Mennyi a ruhatár?

– Tetszés szerint, kérem.

A vendég odaad egy húszast. Mire a ruhatáros:

– Bocsánat uram, de nálunk a tetszés szerint száz forintnál kezdődik.

*

– Megőrültél! 100 forintot adsz a ruhatárosnak?

– Nem látod milyen remek kabátot adott cserébe...

*

– Pincér, a rántott szeletnek konyakillata van.

A pincér három lépést tesz hátrafelé, majd megkérdezi:

– Most is, uram?

*

A vendég odainti a pincért:

– Mit hozhatok uram? Sört, bort, konyakot, pálinkát?

– Ebben a sorrendben éppen jó lesz!

*

– Szabó beül egy vendéglőbe, rendel egy pohár sört a pincértől, és vár... vár... vár. Fél óra múlva végre ismét előkerül a pincér.

– Milyen sört parancsol uraságod?

– Milyet? A megrendeltet...

*

– Főúr kérem! – szól a vendég a pincérnek. – Hozzon nekem egy fél pohár sört!

– Sajnálom uram, de mi fél pohárral nem szolgálunk ki.

– Nem? Érdekes, mert az előbb annyit hozott, amikor egy pohárral rendeltem.

*

Forgalomnövelő ötlet.

Egy vendég megkérdezi a csapostól:

– Mondja, mennyi sört mér ki naponta?

– Két hordóval.

– És akarja, hogy ez naponta három hordó legyen?

– Persze, hogy akarom. Hogy lehetne?

– Töltse tele a vendégek poharát!

*

A pincér kiviszi a megrendelt sört.

A vendég ránéz a korsóra, s mivel túl soknak találja a habot így szól:

– Főúr kérem! Én nem borotválkozni, hanem inni akarok!

*

– Pincér, innék egy fél liter bort. Melyiket ajánlja?

– Azt, amelyik a legfiatalabb.

– Miért pont a legfiatalabbat?

– Mert azt még nem keresztelték meg...

*

– Uram ez a bor 40 esztendő.

– Nyugodtan letagadhatja 39-et.

*

– Pincér! Hozzon egy üveg portóit!

A pincér már hozza is, amikor a vendég meggondolja magát:

– Ne haragudjon, de inkább egy üveg burgundit innék.

A pincér szó nélkül teljesíti a vendég kérését. De ő megint mást rendel:

– Ha lehet, cserélje ki kérem egy üveg egri bikavérre.

A pincér visszamegy a raktárba, és közben az orra alatt morog:

– Már a harmadik címkét ragaszthatom erre az átkozott üvegre.

*

– Mondja, van még abból a borból, amit tegnap ittam?

– Hogyne, kérem.

– Akkor hozzon egy pohár sört!

*

Mondja főúr, milyen koktélt tud hozni száz forint alatt?

– Talán egy intelligenciakoktélt...

Mindössze ötvenegy forint...

– Jó, megkóstolom...

A pincér kihozza az italt, a vendég belekóstol, majd azt mondja:

– De hiszen ez víz egy kevés citromlével!

– Na, látja uram, máris hat...!

*

A férfi belép az eszpresszóba, és leül egy asztalhoz. Hívja a pincért:

– Kérem, hozzon nekem egy pohár vizet!

– Sajnos uram, egy pohár vízért nem foglalhat el egy egész asztalt.

– Jó, akkor hozzon két pohárral!

*

Egy magányos öregasszony minden délben a harmadosztályú étteremben ebédel. Szerény fogyasztása miatt nem nézik jó szemmel. A pincéreknek különösen nem tetszik egy rossz szokása: étkezés előtt megtörli az evőeszközöket az abroszban. Egyikük megelégedi a dolgot, és ráripakodik:

– Asszonyom lenne szíves nálunk mellőzni ezt a kulturálatlan viselkedést. Először is: a mi evőeszközeink tiszták. Másodszor: ön csúnyán összepiszkítja vele az abroszt!

*

A vizsgabizottság elnöke azt kérdezi a pincérjelölttől:

– Mennyi ötször hét?

– Hát az attól függ hányadosztályú az étterem, és hogy ismerem-e a vendéget.

*

A vendég dühösen rászól a főpincérre:

– Kérem ez a számla nem stimmel.

– Jaj, bocsánat! Tévedésből hozzáadtam a dátumot is.

*

Két kistrác elmegy vásárolni.

Az árcédulák nézegetése közben az egyik megkérdezi az egyik a másiktól:

– Mennyi ötven meg tizenkettő!

– Az 72. – vágja rá a másik.

– Mennyi? Kitől tanultál te számolni?

– Az apámtól.

– Hát mi a te apád?

– Fizetőpincér a „Vidám kakukk” -ban.

*

Szakmai ártalom:

Az öreg pincért meg kell operálni. Betolják a műtőbe, és elkezdik az altatást:

– Számoljon!

– Kilencvenhat, kilencvenhét... kilencvennyolc... kilencvenkilenc... százötven...

*

– Pincér! Az én számlám 13 dollárt tesz ki, és nem 14-et!

– Elnézést uram, de azt hittem, hogy ön babonás.

*

- Pikoló! Mit keresel az asztal alatt?
- Nézem, hogy nem esett-e le a borraivaló...

*

Képes Géza verset is írt a borraivalóról:

Azt mondják: borraivalót adni sértés,
De úgy látszik elég nagy a kísértés.
S a pincér – ezt vajon ki érti meg –
Arra haragszik a legkevésbé,
Aki a legjobban sérti meg!

*

Pincérek beszélgetnek:

- Mennyire észre lehet venni, hogy már közeledik a hó vége!
- Miből?
- Az emberek ilyenkor az étlapot nem balról jobbra, hanem jobbról balra olvassák.

*

Kovács dicsekedve mondja a kávéházban:

- Nekem minden hónap végén marad még a fizetésemből!
- Nálam éppen fordítva van – mondja erre Szabó. – Nálam minden fizetésem végén marad még a hónapból...

*

A fényűző vendéglőben egy vendég azt mondja a pincérnek:

- Nem szeretnék kellemetlenséget okozni, inkább előre bevallom, hogy mindössze háromezer forintom van. Mit tudna ezért ajánlani?
- Egy másik vendéglőt, uram.

*

- Pincér, írja a kávémat a számlámhoz!
- De uram, nálunk nincs felírás.
- Jó, akkor tartsa fejben.

*

Egy étteremben ki van írva, hogyha a kedves vendég olyan ételt rendel, amivel a konyha nem szolgálhat, a főpincér letesz a vendég elé 100 dollárt. Bemegy egy furfangos vendég, és tengeri

csillagsültet kér fecskefészekkörettel. Perceken belül kihozzák neki. Akkor oroszlánsörényt kér rántva, kakaóbabfőzelékkal. Már ott is gőzölög előtte. Rendel hát pekingi palotapincsfarok-levest rósejbnivel. Ekkor a konyhából izgatott szóváltást hallani. Végül megjelenik a főpincér, és letesz emberünk elé egy százast.

– Na mi van, döcög a kínai behozatal? – kérdezi a nyertes.

A főpincér kényszeredetten mosolyog.

– Kínai palotakutyánk még csak lett volna uram, de a krumpli kifogyott.

*

Az esküvői büfé előtt a férj már a negyedik jól megrakott tányérral rohan az asztalukhoz.

– De apukám! Mit szólnak a háziak, hogy annyit zabálsz – kérdezi szemrehányóan a feleség.

– Minden alkalommal azt mondtam, hogy neked hozom...

*

Egy étteremben így szól a tulajdonos a fiatal pincérhez:

– Fiam! Ha legközelebb egybesült malacot szolgál fel, akkor adja meg a módját: Tegyen a szájába egy egész almát, a fülébe egy kis petrezselymet, és a kössön a farkára szalagot!

– De főnök, nem leszek így egy kissé röhejes?

* * *

Gargantua.